

Brivec trikrat na mesec.

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivec dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, St. Petru in Pragerskem po 6 novč.

Ciklus

Je bil v lemenatu
mu prijalo ni,
in v črni se suknji
mu dolgčas zazdi.

Edina rešitev
iz zadr'ge te
zazdi se študentu
pobratiti pete.

Resnice ne ljubi,
on ljubi dekle,
zabave in vino,
neumnosti vse.

Ev' slavo hvaliti
mu pravo se zdi,
laži krog trošiti
in pikat ljudi.

Brevir naj počiva
in kelih naj spi,
norčije uganjat
zato on živi.

Magistrat in otroški vrtci.

Tržaški magistrat začel je nekaj let sem zidati po našej bližnji in daljni okolici z železno doslednostjo — laške otroške vrte. Ti novodobni zavodi poitalijančevanja naše mladine prinašajo našim nasprotnikom veliko korist. Okoličanska mati, ako ni res narodna, ne pomišlja veliko — in brezskrbno upiše otroka v »zalego«, samo ker se nič ne plača in ker dobi »kotlo«.

Družina, ki ima otroke v »zalegi«, se odteguje slovenskim društvom, in tako zgubivamo mlade in stare. — Ni dovolj, da je teh vrtov vse polno v mestu in na Greti, v Rojanu, pri sv. Jakobu, v Križu in drugod. Zdaj prideta na vrsto še ostala okraja: **sv. Ivan** in **Rocol**. — Vse to se godi pred našimi očmi, a mi se ne ganeemo. —

Skrajni čas je, da se tudi mi upremo temu prisilnemu raznarodovanju. — Naša dolžnost je, da storimo vse potrebno, da otvorimo za zdaj vsaj en otroški vrt v mestu. — Otrok imamo za deset vrteev — nadučiteljje in sposobnih vrtnarje nam tudi ne manjka. — Torej na delo, da se vsaj enkrat uresniči topla želja premnogih slovenskih mater, ki tako težko pričakujejo odpretje otroškega vrta na primernem kraju mesta. —

Posnemajmo junaške Burce, ki se tako junaško bore za domače ognjišče.

Burke slavnih Zabrdžanov

(Narodno blago; priredil Silvester.)

XXVII,

Iz jedne prejšnih točk o naših slavnih Zabrdžanih nam je znano, da so imeli ti korenjaki navado, na daljnem potu iti v družbi lepo drug za drugim. Da na tak način niso potrebovali širokih cest, katere so smatrali le za potrato na zemeljskem prostoru, ni težko umljivo. Koliko koristi

da taka hoja pešpotniku, razvidi lahko vsagdo sam, ko jih vendar tudi mi drugi manj slavni zemljani radi posnemamo, kadar gremo po snegu ali po blatu. Toda še neko posebno korist — rekel bi srečo — imel je nek Zabrdžan, katerega ime pa se v veliko škodo ni ohranilo v zgodovini.

Več Žabrdžanov šlo je po oskem poti skozi gozd. Bilo je ravno ob času, ko je drevje najbolj poginjalo, in tu in tam visela je kaka šibka vejica čez pot kakor bi hotela popotnika ustavljati. Toda Zabrdžani, kaj takega dobro vajeni, brusili so pogumno ob te zapreke, enako srditemu volu, katerega hude poletne muhe ženejo skozi grmovje in trnovje. Tu pa se ustavi prvemu možu, nekoliho močnejša veja, kateremu hoče pot do cela zaprečiti. Toda korenjak jo nevstrašeno prime, vpre se nekoliko ob njo in koraka naprej. Ko mu pa ni več na poti, spusti jo brez vsakega premisleka. Veja pa — močno napeta, šine nazaj in vdari zadaj idočega nevsmiljeno po nosu, da se mu kri kar eurkoma vlije. Ne manjka veliko, da ne pade na tla. Ko se mu kri nekoliko ustavi, objame ves ginjen svojega predi idočega tovariša in in reče ves v solzah.

»Oh dragi prijatelj — ti si moj rešitelj! Glej, ako bi ne bil take trdno držal veje, gotovo bi me bila še veliko huje vdarile po glavi in me celo ubila!« — N li imel bistroumni vaščan prav?

Srcé!

(Skoval Pepčee.)

Srcé?! — Prepričan sem, da utegne ta neznatna besedica probuditi marsikate-rej radovednej »brivčarici« umevno rado-vednost. Seveda pa vsakemu, vže naprej izjavljam, da ne mislim iznenaditi čestilce »Brivca« z kakim psihologičnim umotvorom, nego hotel sem le par besedie ziniti o tem občudovanja vrednem aparatu člo-veškega organizma, brez katerega ni moči dihati, ni piti, ni čutiti, ni — ljubiti.

Kakor so ljudje različni, tako so tudi sreca različna, to mi mora vsakdor pri-znati. —

Sree stare deviece na primer, ki mirno utriplje pod nasipom dolgoletnih prsij, je vse polno zaraslih brazgotin. Če pa taka stara bojevница zagleda postavo krasnega mladeniča, tedaj jej zatrepeče z mladost-nimi utripljaji izprebito sree od amorjevih strelie.

Mlade nedorasle »goske« sree je po-dobno — ne čebelnjaku — ampak ulnjaku — semkaj frfrazo »lajtnantčki«, študentki z lepimi brčicami itd. itd. — seveda tudi hitro odfrfolé. Z množenjem let pa tudi vrste teh »bčelic« redkeje postajajo, ktere obletavajo »bakfišov« uljak — srcé.

Omenjeno bodi še, da je sree take nežne »goske« zelo raztegljivo ali elastično.

Na obalah jadranskega morja, tam, kjer iredentarji radi rjovè: »Evviva Ita-lia!«, pa obstoji brezpravilni klub? »povžev« in v tem klubu je znameniti brhki »povž« — mehanik. Ne mislim govoriti seveda o onem povžu, ki je baje lazil ce-lilih sedem let čez plot, nego o slavnem udu še bolj slavnih »povžev« devetnajstega stoletja, ki v par minutah nekoliko kilo-metrov ali ruskih vrst »preslinijo«. Ti povži imajo zelo čudno lastnost, in sicer to, da ne »ližejo« jutranje rose po salati in drugih zeljšičih, nego iz kristalnih po-sodie tam »pri vijolicah«, — včasih pa »hitrosline« v Ošp srkati izborno roso. (Če med potjo kakega dolgouhega oslička potepajo ali »poslinijo«, to nič ne de.)

Naš galantni »povž-mehanik« pre-slini« na svojem »slineu« ob nedeljah po-poludne širom celi Kras in če ga vprašaš k čenju, odgovor vdobiš: »Goni me — sree!« — In to Stankovo sree je razteg-gljivo kakor »harmonični« meh: on pov-zdiguje svoj »hipni« ideal nad zvezde in se strastno zaljubi za celih pet, — ne let, ne mesecev, ne tednov, ne dni, — nego za pet minut in kaže vedno le na svoje goreče — srcé.

Drugi »povži« tega modernega »klub-a«, ki so že mnogim Evicam zmedli glavice, so mnogo bolj nevarni dekletam, kakor pa navadni »povži« »povžarkam«, kajti oni ne iščejo svojih krasotie po sa-lati in fižolu nego širom krasne slovenske domačije.

Za zalim »povžem-Pepčem (primarij če se ne motim) je tudi že mnogej in pre-mnogej hrepenelo zaljubljeno — srcé.

Tega »povževega« kluba slavnoznani »govorančar« »general-povž« Jaka upleta v svojih imenitnih govorancijah med drugo šaro tudi kaj rad svoje čuteče — srcé.

Stoj! — Malo da nisem pozabil da je tej črtici naslov: »sree« in ne »povž«.

Torej le o sreju!

Kdo-li ne pozna našega starega Don Juana, tihega Dreječeta, ki stiskaje okolu pasu čvrsto slovensko dekle mu šepče; »Oh ljubljena in stokrat ljubljena Johancia, le zate gori moje prevroče — sree!!«

Še celo našemu mirnemu Karlicu vzevete včasih v njegovem rahločutečem sreju nežna cvetka za žarkogledo — mo-reto. —

Ko se pa na deželi kak stasiti »kan-onir« ali pa »dragonce« vrača od krat-kega dopusta k svojemu krdelu, obesi mu še ljubea zadnji večer okolu vratu pri vrtnej ograji v luninem svitu šepetaje: »Oh, preljubi Janez, da Ti veš, kako za Te bije moje — srcé!

On pa odgovarja: »Predrago srčice, srčkana Micika, ne morem dopov dati, kako mi ob slovesu od Tebe krvavi — sree!«

»Moderne« gospice pošiljajo svojim »oboževanim« razglednice, ki predstavljajo z pušičo prebodeno — srcé.

Zadnjič ko je bil trn med evetlicami in ko sem — sam ne vem vsled katerega nesrečnega nagiba, — rekel, da imam prehlajeno — sree, nastal je huronski smeh in moje srcé je od tega dne pre-hlajeno.

Prisopihal sem zopet mesec dni na »brzopihu« iz svojega prognanstva v ne-pozabni Trst in ko sem bil med svojimi predragimi prijateljicami, prijatelji, znan-kami in znanci v redutni »Politeama Ros-setti« in gledal na odru pri šaloigri »Bar-on čeljar« mojstra Podplata in njegovega baronskega pomočnika Naceljna, poskako-valo mi je v prsih samega veselje kakor žogica — sree.

Sledečo nedeljo je bila neusmiljena mrzla kraška burja z vso svojo ojstrino po-tržaških ulicah vsakovrstne lepe, grde,

kisle, vele, pegaste itd. obraze redkih spre-hajalk in »plečnikarjev« ter nosila vodo po sinjej Adriji liki prahu po belej cesti in v mojih grudih podija so se burno ne-opisna čustva, ker zapuščal sem zopet Trst in v njem premile mi »povže«, »krokarice« in »krokarje«, krčilo in stezalo mi se je vsled tega kakor kovaški meh to moje tužno — srcé, v njem pa je pokalo in treskalo kakor led na zamrzlem jezeru.

Hrepeneti, želeti, zaljubiti, poskako-vati, biti, krvaveti, biti, krčiti, stezati, po-kati, skakati, vneti se in goreti, — to so različna svojstva, za koja trlé različni ljudje v različnih položajih, da jih ima to vbogo — srcé!

Kakor je navada!

Popotnik pride v tujo vas,
Kjer spomni se, da bil bi čas
Pošteno se obriti.
Brž stopi v brivnico in tam
Bil brivec je celó še sam,
Koj se pripravi briti.

Pa vode on ne vzame — glej,
Na milo pljune mož, o fej!
Kaj tujeu je storiti?
Ta hitro skoči na noge
In pol smeje in pol čudé
Veli: »Nikar me briti!»

Začuden reče brivec ves,
Ker potnik ni se dal zares
Na ta način obriti!
«Na milo vam, ker tujec ste!
Domačim — pljunem koj v zobé
In vsak se da obriti!»

Silvester.

Moder svet.

(Iz hrvaškega.)

Z Nemcem čudi se Magjar
Kaj na um je drugim palo
Da i oni h'čejo svoje?
Pametno je to-le dvoje:
Vsak da svoj je gospodar
Malo njima bi ostalo.

Mira z novci res ne sluje,
Le-jo vzemi, ti si bogat,
Njej bogatstvo dotikuje,
Tebi pa — okrasek rogat!

P-2.

Zakaj nosijo Angleži črne in Burei rumene čevlje?

O tem vprašanju so se dlje časa prepirali v veliki družbi. Navihaneec, ki je stavil to vprašanje, pa se je smejal maliciozno; a ko je videl, da vsa sicer modra družba ne more pogoditi pravega odgovora, se je pa on odrezal: sram vas bodi, da še tega ne veste! Burei imajo zato rumene čevlje, ker niso še dobili od Angležev — »biksa«!!

S tem odgovorom si je mož zagotovil glas najbolj modrega v tej družbi!

Za one ki razumejo laški.

Ni davno ko je vodja od »Gasa« poklical vse »podložne« uzigalce, delavce in sploh vse »delavno osobje« ter jim tako le govoril: Savè fioi, che mi son vostro padre, e che penso per voi altri: qua vedo tedeschi, italiani e slavi, tutti siamo una famiglia, però, — d'oggi impoi in questa casa non si parla altro che italian. Ricordeve ben, chi dimanderà al suo compagno un fulminante per slavo — verrà licenzià senza perdono! — Dunque fioi guardeve ben! — Adesso podè andar per i fatti vostri.

Gospod »diretor«, spada med tiste »prifurane« Italiane, ki mislijo, da Trst leži na Laškem. On nič ne vé o spravi avstrijskih narodov; on noče razumeti, da so v Avstriji vsi jeziki enakoveljavnji; on je mnenja, da v Trstu, ali vsaj pri »Gasu« in na magistratu je »kos Italije« in ta košček je treba braniti. —

Mi pa smo prepričani, da naši očetje ost nejo to kar so, če tudi so prisiljeni zaradi kruha zdaj laško polento mešati. —

Neki ud »povža« (morda je bil generalissimus) pohvalil se je kako sta on in njegov bicikelj nerazdružljiva.

»Kako to, — pripomni tretja oseba, ki je sedela poleg, — ali je bilo to tudi nerazdružljivo, ko ste vi ležali v grabnu vaš bicikelj pa na cesti?»

Ženska trma.

Dva zakonska sta šla mimo nekega travnika, kateri je bil pokošen.

»Glej no, mož, tukaj so že postrigli travo« pravi žena.

»Kako to, saj se vendar trava ne striže; trava se kosi, opomni mož.

»Beži no, beži, striže, se striže ali, nisi slišal. In on je zopet ugovarjal. Ona mu tudi ni ostala dolžna odgovora. Pričkala sta se dolgo časa. Kar prideta do neke vode. Mož, kateri je zgubil že potrpljenje, prime ženo za vrat in jo potukne v vodo.

»No zdaj pripoznaš, da se trava kosi in ne striže?«

Žena pa katera je imela glavo v vodi ni mogla odgovoriti. Vzdignila je roko ter z dvema prstoma delala kakor da bi strigla.

Istarski sršeni.

Trojni savez ima ploda.

U zadnjoj porečkoj »babi« (to je list pod imenom »L' Istria«) čitao sam kritiku o interpelaciji zastupnika Spinčića glede ponašanja c. kr. žandara u njekih kotarih.

»Baba« brani dotične kotarske glavare, ona diže u nebo delovanje žandara proti »barbarškim« Hrvatom na obranu miro-ljubivih (?) Talijana te napada na interpelanta svakojakimi pogrđami. I eto mi smo doživili, da naši Talijani — koji su svi irendentaši — brane c. kr. organe. Bit će i razloga: Bez birokracije, bez bajuneta propalo bi hitro talijansko gospodstvo u Primorju!

V odgovor na „canzonette popolari“

s katerimi sramotijo Lahoni slovenski narod in dražijo neumno ljudstvo zoper nas, je zložil nekdo, ki ima ob deževnem vremenu dovolj časa, to-le pesem, katera je bila priobčena v goriskih listih in katero je naš »siloviti« pesnik preustrojil za naše razmere:

Trst italijansi!

Zaradi kup židov, ki hujska ljudi
Naš Trst verujete, talijanski še ni!
Slovenski odpadniki, pomnite vsi:
V Trstu tu vse je slovenske krvi!

Čančola, Raskovič, Slokovič, Fabian«,
Li Glesič, li Jaklič je pristen Taljan?
Le pojte se skrivat v brkinske goré,
Pipati ste vsi od peté do glavé!

In »Romolo«, »Remo« pač mislita si
Od Vas takó grdo pipatih ljudi:
»To pleme ni naše, se vidi takoj,
Pipáto to bolje kosam Nabergoj!»

Tolminsko, Ipavsko je rojsten vaš kraj,
Kjer sliši, se misli, slovenski zakaj;
Italija polna je naših ljudij,
Ti lačni so sami, polente tam ni!

A Trst italijanski, tu laško je vse,
Gropada in Trebče, kdo tega ne ve?!
Koj zjutraj se sliši ta šmentan zakaj:
»Le pojte ga noter, perjatu, nazaj!»

Še Afrika divja in Menelik sam
»Aviti kulturi« se stavi na bran;
Daadanes za žabe kultura je vaša,
Mi je pa nočemo, kdo vas po nji praša?

Kaj Dante, Petrarca li brigata nas,
»Avita kultura« ostani za vas!
Le sveta patrona Ciril in Metod
Učila omike sta mili naš rod.

Trst pa je laški, tu laško je vse:
Št, Jernej in Škedenj, okoličanske goré;
Le Garibaldince, naš Poldo je pristen Slovan,
Še za hlapeca ne sprejme ga boter Šuban!

Odprto pismo.

Dragi Meze!

Iz najboljšega vira smo izvedeli, da vi menda imate najboljše mazilo — v ozdravljenju — razbitih nosov. Pošljite nam eno škatljico tudi v Trst. In če Vam slučajno primanjkuje — obrnite se do g. Brčerja.

Brez zamere Vam udani

Nosan.

P. S.

S tem mazilom bi se te dni delali dobri »gšefi« v južni Afriki; v Angležkem taboru imajo že toliko razbitih nosov, da ne vedó kam z njimi. — Torej, potrudite se morda pojde! —

Sežanski „zmaj“ se zopet oglašá.

Županstvo je razposlalo »poljske čuvaje«, da ga iztaknejo; ker je posebno »mladini nevaren«. — Pravijo, da kadar kriči in sika z jezikom, se človek kar strese od silnega strupa, ki mu bruha iz ust. — Ako ga zasačijo pred jamo Vam naznamo.

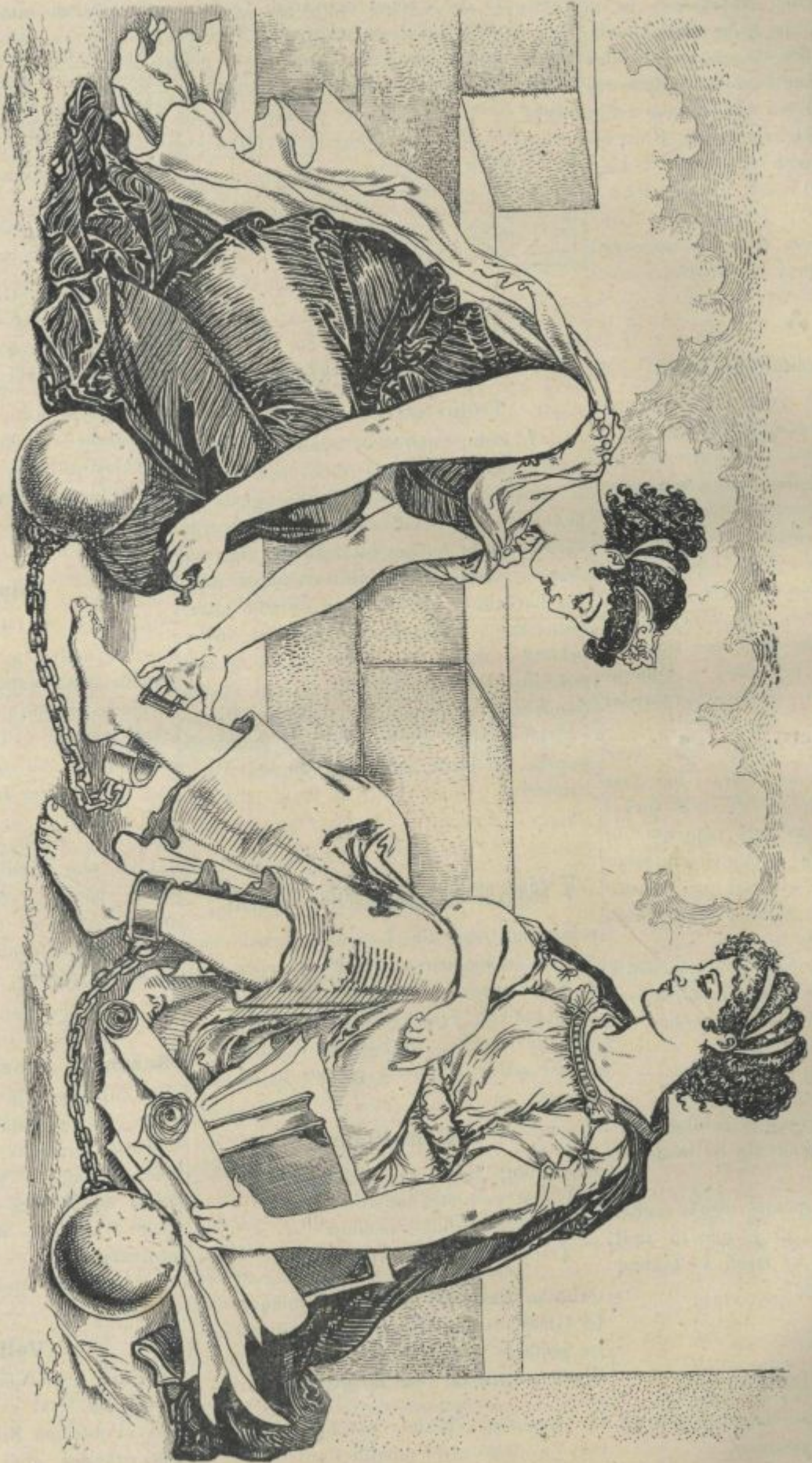
Ksantipa.

Veliki ples

sodarskih pomočnikov bode v soboto dne 3. svečana 1900 v rešutni dvorani gledališča »Politeama Rossetti«. Sviral bode vojaški orkester, pred odmorom bode krasen kotillon. Ples vodi g. Umek. Začetek ob 10. uri. Ustopnina 1 krono.

Na pol osvobojena !!

Tu madama Avstrija, tam ukovana sirota — manje novinstvo. Jedno verigo je madama Avstrija odvezela siroti z odpravo časniškega kolka, druga veriga pa je ostala v prepovedi svobodnega prodajanja in širjenja: takozvane kolportaje !! Ljubna madama pa naj b sprevidela že enkrat, da okovi čudno izgledajo v državi, ki hoče biti pravna in moderna.

Volitev na Goriškem.

Debelega prašička

so nabavili volitei na Krasi takoj po izvolitvi grofa Coroninija državnim poslanecem, ga (prašička namreč) zavili v mastno brzozjavko ter ga poslali gospodu grofu kakor simbol načina, kakor je bil izvoljen, pa ne prašiček, ampak gospod grof Coronini! —

Kaj je doslednost!

Višek doslednosti je, ako kdo očita komu — o tem pa ne mislimo na »Primorski list« — da se je z »nesrečno« kandidaturo Coroninijevo osmešil, a pošilja potem svojce tja z nalogo, naj — **volijo grofa Coroninija!**

Najnovejši kurz za pouk v slovenščini

so menda otvorili tam doli v Afriki. Ko je namreč gospod Alfred Coronini zalučal svoj državnozborni mandat od sebe, je navol tudi ta vzrok, da ni več slovenščini. Da si prežene muhe, ki so mu brenčale — okolo glave, je napravil malo ekskurzijo doli v Afriko, in glej čudezni efekt!! Gospod grof pobira zopet tja v jarek zalučani mandat, iz česar moramo sklepati, da je rečeni nedostatek temeljito opravljen in da si je gospod grof, potovaje do vroči zemlji afričanski — o tej vročini bi vedeli kaj povedati dragi zavezniki Angleži in Italijani —, pridobil potrebno znanje v slovenščini, a z znanjem tudi toliko usmiljenja z ubogim slovenskim ljudstvom, da je ne bo več brez potreb pehal v mučen in drag volilni boj!

Dober nasvet slavni vladi.

Nedavno so poročali časniki, da vlada daje nemškim uradnikom na Štajerskem nagrade, ako se uče slovenščini. Bi li ne bilo boljše, ako bi te uradnike poslala v Afriko?! Če bi tudi ne bilo ceneje, pa hitreje bi šlo gotovo; gospod Alfred Coronini n. pr. si je v par tednih priučil toliko slovenščine, a je iz nesposobnega postal sposoben poslanec!

Dva osemdesetletna gredé k maši: To je vendar greh Marika, da gre danes tako malo ljudi v cerkev.

— O ne, je že prav Johan, pa pride toliko več na naju, kadar bo Bog dobrote delil. —

Velecenjeni gospod S.!

Tukaj.

Vi ste se pritožili, da je Brivec v 36. številki pr. l. razžalil vso finančno stražo z ono notico «osem straž na eno ženo». Jaz Vam moram pa odkrito reči, da pisec onih vrstic, ki so se sicer prav zadnji trenotek urinile v list, ni imel niti najmanjšega namena žaliti vaš častni stražniški kor. Saj to ne gré če same pomislimo koliko je naših vrlih fantov pri fin. straži. Zaključek pravite, da ni bil umesten, ker fin. straža mora storiti svojo dolžnost, in tudi ima ona dovolj plačila, da ne potrebuje poboljšekov za silvestrov večer. V tem imate vi prav, — saj imate bolj o plačo od učiteljev in kedó Vam jo ne privošči. Verujte mi gosp. S. da je bilo pisecu samemu žal, ko je zvedel, da ste ga krivo razumeli. To sem bil dolžen povedati Vam v pojasnilo. —

Z odl. štovanjem udani

Brivec.

Jezična Polonca

Dragi Brive!

Naj pred Ti voščim en sročén nov let, koker sem s, ga sama seb' in Ti povem; de z mojo službo per rešpektarju ni nič. Nu dan sem holt župo preveč osolila pedentar jo je pa nesel na mizo. Čez en cajt pa vem perleti in prav': »gospud rešpektar so zafafal, de pejd brž not.« Jest grem kar z bertalom in šefljo. »Koko se pa prav tak' žup', kaker je dons, k' je preslana?« me vprašajo. Mene jeza popade, pa pravim: »Meškutarska al tajčarska!« Bli so holt tajčar. »No, k ja tajčarska«, pravjo rešpektar naprej, »pa pejd še dons stran, ta-ceh ljudi jaz ne maram' k' so tko mal avspüdan.« Bel zmeri, kaker vsi tajčarji», pravim in grem.

Po kosil sem imela že cajhnes, v katerem je blo zapisan, de sem groba in de na znam župe kuhat. Pa jaz sem cajhnes strgala. Kaj maram jest za cajhnes, sej toko lohka dist dobim.

Zdej sem brez dinsta, pa hodim v taberk k »Brivecu.« On ima velik denarja per takih kuntih, k' so s' naročil' platele, naročnine pa niso odrajtal. Pa je »Brive« prosil mene, de b' šla na sekacjon k tistim, k' se neč ne zmenjo za frajndleh besede in so že po več skeep dolžni. Se bomo pa kmal vidli, tode jest povem, da ne grem prej s hiše, dokler ne bom odrajtana, če gre prav vse o' grunt.

Pa so res špasi tak' naročniki, ki bi le prejemal platele, pa ne plačal. To je menj kot nič!

Alston s ta tragljivimi plačvavei se bomo kmal vidli, ta pridnim se pa nakomenderam.

Adijo za ta cajt!

Vaša

Polonca

v taberh per »Brive!«

Trgovski pomočniki v Trstu

vabijo na veliki ples, katerega prirede v nedeljo dne 4. februvarja t. l. ob 10. uri zvečer v sijajno razsvitljenem in ozaljšanem gledišču »Armonia«. Svírala bode vojaska godba peš. št. 47 iz Gorice. Plesovodja g. Ivan Umek. Vstopnina 1 krono.

Plesni venček

v Rojanu bode v dne 11. svečana, v prostorih konsumnega društva. Prireditelji Brivčevega večera, opozarjajo slavno občinstvo na zgornji venček, da se ga gotovo vdeleže — brez ozira na Brivčev večer. Saj kdor ima voljo, veselje in evenk gre lahko v Rojan pa pride pozneje pogledat, ako ga veseli, tudi na »naš večer«.

Pomagači.

Mladi častnik je zapustil vojake, in šel že v drugo čez veliko morje, da bi si poiskal kako službo. —

Praša nekega krčmarja, mesto točaja. Ta vidi takoj, da je človek bil boljšega stanu. — »Kaj ste prej bil?« — »Lajtenant!« — Tako, me je žal, al jaz ne sprejemem moža v službo, če ni bil vsaj »oberst«.

»Vidiš, pijanee šutasti, koliko denarja zapraviš, lahko bi preživel s tem družino celi teden. —

— »No ja, pa bi nobeden ne imel kaj jesti.« —

Mati je šla v glavno mesto, da poizve kaj se nje unuk uči.

— Kaj pravzaprav se učiš Nace? —
— E, saj veste; v filozofijo sem se upisal.
— Zakaj ne v kemijo? — Kako prihajate do kemije? — Ker tvoj oče je bogat; po njegovi smrti bi lahko odprl kemično tovarno. — Ali nisem še slišal, da bi kedo odpiral filozofične fabrike. —

DOPISI.

Iz Avberja. Naš stari šef še vedno hodi kosmat okoli, ja in še bolj ko nekdanj. Vidi se mu, da je že star. Moči so mu opešale, treba mu bo zeta. Obrniti se nam bo treba do mesarja, da ga olupí, potem mu morda ne zrastejo več ane kocine.

Tudi flajdo ima še vedno isto, ki mu večkrat zleze na stran. Večkrat piše sem ter ja po cesti — menda v smislu v ljubezni. Da bi ga bil videl en dan kako kisko se je držal, ker ni bil izvoljen za volilnega moža. Ko mu nekdo opomni, da ga stavijo za moža, rekel je (pri vsej svoji želostni duši hotel sem reči ironiji, da je bil dovolj tedaj, ko je bil za preednika, ko je pisal. Hentajte, na, na!

Ti ubogi Tonček, kam te bo burja zanesla s tvojo politiko in compagnia nera. Da boš pa tudi to boljše razumel, imenoval je svojo nasprotno stranko compagnia bela, seveda sam pa pripada comp. neri, črna je nasprotno belemu. Že barva bela sama na sebi je znak nedolžnosti, črna pa žalosti in nemir vesti. Ta se je torej sam obsodil, da je nasprotna stranka comp. bela toraj njega prištevati se more le črnim.

Daj skaži se vendar enkrat, mojstra ter ga dobro ostrgaj do živega ker drugače je res v nevarnosti, da nam ga poberejo v katero menežarijo za pristnega zamorca.

Črno na belem.

Nezadovoljnost na Pivki. Na dobrem glasu si se svojim obrtom, po našej zemlji; samo na Pivki te malo poznamo. — Pridi, zdaj je najprimernejši čas, kosmatinke brit. Poglej jaz poznam neko »Tildo«, ki je kaj brihtna golobičica, tudi ni zadnjih svoje vrste, samo to slabost ima, da »barvo« spreminja. Ko bi ti imel zdravilo za to bolezen bi kaj veljalo. — Ako prideš, ne prikaži se brez lepega »haveloka«, ker ta mora biti, da te ne zamenjajo za drugega morda za Rezjana. — Vi uganjate v Trstu pustne večere; pri nas pa je Pust tako pust, da ga lahko pri miru pustimo.

Tvoj prijatelj.

Iz Dornberške okolice. Pri nas imamo ne prav starega medveda, ki je še pred par leti hodil se brit k krčmarju Krševanu; tu vam je znal vse jezike, samo slovenskega ne; čudno kaj ne! Kedar si je nabral kaj evenka ga je vse vabilo: živio I.! živio Z.! živio S.! Kadar pa revček ni imel beliča, so mu pa nasprotno pozdrave dajali: kosmatinec ne danó na kredo, kedar bodeš imel »beči« pridi, za tebe ni krede! Medved stisne rep med noge in si

misli: »Ali bi ne bilo bolje, da bi pridno kmetoval. Zdaj pa še jezika več ne znam «Cibirošentaj» pusti krčmarje in delaj pokoro«. Take in enake misli je imel in ves v solzah je prišel v brivnico z milo prošnjo: »Dragi Brivec, ostrgaj me do kože, drugače se ne vrnem domu«. — No in milosrčni Brivče ga je »ostrgljal« do krvi. Zdaj upamo da ozdravi. —

Pomagač.

Na Gorjanskem živi Krašovcem dobro znani Mazinec. Človek je jako usmiljenega srca, posebno do živali. Tako n. pr. ima v hlevu par konjičev tako rejenih — da mu je treba dati medajco iz repe. Uboga para, kako kleverno peketa z povešeno glavo, in vleče Mazinec in morda še par centov človeškega mesa v Rihenberg. V tem si pa kljuse misli: »Sena peščico, ovsna dve zrni; zdaj pa vlačí te trebušarje po svetu. Naduho imam že dve leti, rebra mi vsak prešteje; vsakega voznika bi bilo sram imeti tako kljuse — ali naš Mazinec, se niti ne ozre in ne vidi moje solze. Uuh, ali nimajo ljudje več sreča do nas! Saj ko bi smel bi šel sam k žandarmariji, bi prosil varstva«, ali revno »kljuse« pri trdosrčnem gospodarju ima toliko sreče, kakor pes v cerkvi. Brivec, ako me čuješ usmili se me!

Kljuse.

Učenjak

Zamišljeno drži se mož,
Misleč: »Sem učenjak!«
In s čela kakor brušen nož
Mu sije um — — na tlak,
Na rlak, ker vedno gleda vanj,
Kakor bi pesek štel:
A glave te vse polne sanj
Še satan ne bi vzel.

Silvester.

Tiskovni pogreški.

Neki list je v samih superlativih proslavljaj svojo stranko in nje vzvišene namene. V teh slavospevih pa se mu je urinil nastopni tiskovni pogrešek:

Tako, dragi prijatelji in somišljeniki, smete mirnim srecem slediti naši zastavi, ki vas gotovo dovede tja, kjer je — mesnica! (resnica).

Iz poročila o neki soareji: Vsa pozornost se je koncentroval na gospoda Ženeboja, ko je predstavljal svojo ljubeznjivo — gosko (gospo).

Iz nekega govora o pobratimstvu med Slovenci in Hrvati: Govornik se je poklanjal zveri (zvezi), ki nad Slovenci in Hrvati razteza svoja varstvena krila.

Iz nekega drugega govora: Ako bo narod dobro spal (stal), se bo nam vsem dobro godilo....

Iz govora o »Naši straži«: Iz teh dveh načel: gospodarskega dela in narodne celokupnosti je iztesana ladija »Naše straže« in ti dve ideji sti tako krepki, da se ne boji nobenih vinarjev (viharjev)....

Telefonade.

Iz bojišča. Englezka »patrula« gleda čez brda: Goodam, ali vidiš, kakšnega Bureca?

Jon: Ne vidim, samo tam z onim hribom se nekaj kadi, gotovo pečejo Burei krompir, pa ne bojse, do tja je najmanje 200 kilometrov.

Patrula se vsede in si zapali zavitke, kar naenkrat se prikaže za bližnjim zidom nad 200 burških glav, ki za bežečo stražo vpijejo: — »Kam bežite s čokolado fantje!« —

Telegrami iz južne Afrike.

Kapland. Generalisimus lord Roberts je že prišel v Afriko in takoj zasedel — brzojavni urad! —

Tugela v sredo. Ravno zdaj mi je poročil »varni« general Buller. —

Tugela v četrtek: Skušali smo utihotapiti »engliške vare« med Burec, ali na hribu je toliko špijonov, da smo v begu zgubili 17 kanonov, 800 naših je padlo, a 1509 se jih je udalo Burecem, ker niso marali iti še na uni svet. —

London. Ministerstvo oboroži deset regimentov žensk — sprejemajo se samo take, ki ne beže pred možkimi.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — »Niem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu *c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima **5.250.000** z alož. kapitala.

Asikuracije so znašale:

Varstvena zaloga je znašala 31. dec. 1896. **66 milijonov 174.000 gld.**

1, v zavarovanju na življenje **189 milijonov 459.000 gld.**

D. Zadnik - Trst

Via Nuova št. 28

Trgovina z najboljšim manufakturim blagom. Udobiva se najboljša Kotonina bela in rujava za razno možko in žensko perilo. Modereci najnovejšega kroja.

Forštanji v najnovejšem risanju. Pleti (šjali) v raznih modernih barvah. Udobivajo se žepniki in raznovrstna drobnarija spadajoča v krojaško stroko.

Ovratniki in ovratnice nove mode.

Izdelujejo se moške obleke po meri.

Uzoreci na deželo se pošiljajo zastoj in blago poštnine prosto.

Za mnogobrojen obisk priporoča se udano

D. Zadnik

Ulica Nuova števil 28.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Tržna ulica v poslopju okrož. sodišča. Po zmernih cenah nudimo fino blago, i. s. suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamazko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, cévi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurškično opravo, pogačo za pse, parfumerije itd.

Čemu v Ameriko

ko si doma lahko denarja zasluži, kdor zna brati in pisati in mu je resna volja truditi se. Vprašanja v tej zadevi pošiljajo naj se v zaprtik pismih z napisom: »Ne v Ameriko!« poste restante v Ljubljano.

I. VIČIČ, krojač

v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporočuje se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičič, krojač.

„Slavisches Echo“ izhaja 1., 10. in 20. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Layrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

Časopis vestno zasleduje slovenski gibanje in temeljito razpravlja najvažnejši dnevna politična vprašanja. Noben slovenski političar ne bi smel biti brez tega lista.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamem in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina itd.

Pošiljatve v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. **morske ribe, in raje, sveže sadje, fino olje, itd.**

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagó po tako nizkem kupu, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Na korist
dijaške
ustanove

VABILO

BRIVČEV VEČER

v nedeljo 11. svečana 1900

v ulici Kjoza št. 5. (Salon Tersicore).

Brivčev večer je domača zabava.

Vspored:

Večer prične ob 9. uri s plesom in konča s plesom ob 3. uri zjutraj.

1. Ob 10. uri bode sprejem južno afrikanske bande iz burškega bojišča; ako ne zakasni ali na potovanju ne utone.

2. Strašno smešen dvoboj med Bureem in Angležem, ki skoro gotovo konča z bombardiranjem zadnjega.

Šaljivi prizori ad libitum.

V polnoči:

„Brivčevo prerokovanje“ o novem stoletju.

Šaljiva pošta ponese pozdrave in dovtipe na vse dele sveta.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Gostilna Fran Potočnik

ulica Ireneo št. 1. - TRST - ulica Ireneo št. 1.

Toči pravo domače **istrijsko, dal-**
matinsko in belo vipavsko vino, Steinfelsko
vedno zveže pivo. Gosta se vsak čas po-
streže z gorko ali mrzlo jedjo. Vse čedno
n zdravo. Postrežba točna. Odprto vedno
do polnoči.

Za obilni obisk se priporoča

udani

Fran Potočnik

gostilničar.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ČUDEN FRAN

urar

Glavni trg, - LJUBLJANA - Glavni trg.

Priporoča **ure, zlatanino, kolesa, ši-**
valne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša
Štiria kolesa in več drugih vrst koles.

☛ Ceniki na razpolago. ☛

„SLOVENKA“

Leposlovni list za ženske iz-
haja v Trstu dvakrat v me-
secu. Prinaša razno gradivo za ženski svet;
posebno pripovedi, pesmi in razne
podučne nasvete za matere in hčer-
ke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov:
Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko

ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnatom št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim
in drugim, katere stanujejo v obližji
moje prodajalnice naznanjam, da
se v moji zalogi dobé vse potrebne
jestvine za katero si bodi družino:
kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol,
moka, sveče, frank itd.

Vse po*primerni ceni samo dobro
in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča

udani

Vekoslav Pečenko,

trgovec.

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ul'oa S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja **razna olja, kavo, riž, južno**
sadje, jestvine in kolonijalno blago. Po-
šilja se na **debelo in drobno.**

Pošiljatve samo na **povzetjč,** posode
ostanejo na račun firme odjemalca pa po-
godbi. — Blago, katero ne vgaaja, se vzame
nazaj.

Cena **olju** je od **28 nvč., do 72 nvč.**

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Gua-
temale, Jamaika, Moka, Java, Portorico,
Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem
stanovom: duhovnikom, učiteljem in urad-
nikom.

udani

Novak Miha.

Prva slovenska trgovina z želežjem Konjedic & Zajec

v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri
Konjedicu & Zajecu dobim najboljše **šta-**
jersko železo, železne, cinkaste, pocinjene
in medene ploščenine, razna orodja, **šte-**
dilna ognjišča, peči, cevi, nagrobne krize.
Tu dobim okove za pohlštva in stavbe;
koroški acalon in Brescia jeklo, razne
cemente in kmetijske stroje.

Vse po najnižjih cenah.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom,
edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu

Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje
4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben
denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj
Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, da teki
obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese
knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663.76
"	1893 "	38.245.13
"	1894 "	49.741.66
"	1895 "	88.644.52
"	1896 "	125.448.27
"	1897 "	164.907.79
"	1898 "	261.424.45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095 10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se de-
nar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu ob-
činstvu bogato založeno **pekarijo.** — Po-
streže vsaki čas s zvežim kruhom: **proda-**
jalce, krčmarje in odjemalce na debelo s
primernim obitkom. Kruh se prinaša na
zahtevo na dom. Prodaja se **vseh vrst moke**
— domače pečivo — **sladkarije in pristno**
domače maslo. — Sprejema v peko domači
kruh; vse po **nizkih cenah.** Pekarija je v

☛ ulici Stadion št. 20. ☛

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer.
Priporoča se udani

Jakob Perharc,
lastnik.

Pozor!

„BRIVČEV KOLEDAR“

Pozor!

z a l e t o 1900 j e i z š e l.

Koledar se prodaja po knji-
garnah in tobakarnah v Trstu,
Gorici, Celju, Kranju, Ljubljani in
na postajah južne železnice.

Cena 30 nov. (60 h. po pošti 35 nč. 70 h.)